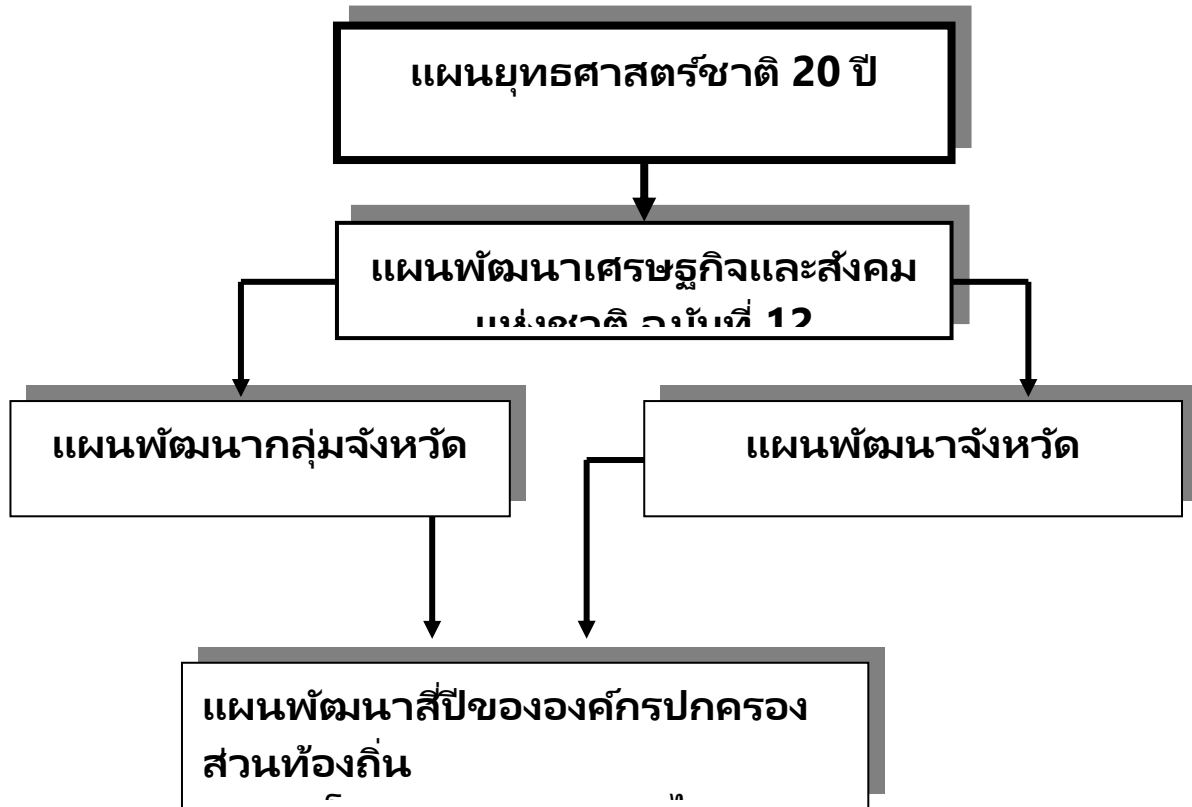

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงเป็นการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆมาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่ ซึ่งแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงได้ยึดหลักการพัฒนาที่ตอบสนองต่อแผนยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปีรวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งกรอบแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง ได้มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปีดังนี้

๑.ด้านความมั่นคง

- (๑)เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒)ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓)การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจส่งเสริมการค้าการลงทุนพัฒนาสู่ชาติดีการค้า

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการเสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืนและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติประเทศส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

(๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) ปฏิรูประเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔. ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

(๑) สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒)วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓)การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔)การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕)การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖)การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑)การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒)การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓)การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔)การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕)การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

(๖)พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗)ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

6-6-4 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี สู่ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑.ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีวินัยจิตสาธารณะและพฤติกรรมที่

พึงประสงค์

๒.พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

๓.ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ๔.ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๕.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและลดค่าใช้จ่ายในระบบสุขภาพภาครัฐ
- ๖.พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- ๗.ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

แผนงานโครงการสำคัญ

- ๔.๑แผนงานการลงทุนพัฒนาเพิ่มศักยภาพเด็กปฐมวัย
- ๔.๒แผนงานการสร้างความรู้ความเข้าใจและความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- ๔.๓แผนงานการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
- ๔.๔แผนงานการยกระดับศูนย์ฝึกอบรมแรงงานเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๔.๕แผนรองรับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้านทั้งการสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ที่ทำให้จำนวนคนยากจนลดลง บริการทางการศึกษาและสาธารณสุขขยายทั่วถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนั้นมีความซับซ้อนและยังเป็นปัญหาท้าทายในหลายด้าน ทั้งความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับบริการที่คุณภาพต่ำกว่า รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลนอกจากนั้นยังมีเงื่อนไข/ปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจจะส่งผลให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยรุนแรงขึ้นได้ อาทิ การเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยซึ่งจำนวนประชากรวัยแรงงานลดลง ภาระพึ่งพิงต่อวัยแรงงานสูงขึ้นจากภาระเลี้ยงดูทั้งเด็กและผู้สูงอายุทำให้ข้อจำกัดในการออมเพื่อบริโภค ประกอบกับบางกลุ่มยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการเงินและการออมซึ่งอาจกลายเป็นผู้สูงอายุที่ยากจนในอนาคตได้ นอกจากนี้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ที่สามารถเข้าถึงซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีทักษะสูง ทำให้สามารถได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น และทิ้งห่างจากผู้ที่ขาดทักษะและไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ขณะที่เดียวกันเทคโนโลยีก็สามารถทำให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลสามารถเข้าถึงการศึกษาความรู้และบริการสาธารณสุขได้เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาลดความเหลื่อมล้ำในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศที่มีรายได้สูง การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง๕ปีต่อจากนี้ไปยังต้องดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุขรวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้นและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ๔๐รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาสสตรีและผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึงปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรมเป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

แนวทางการพัฒนา

๑. การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม (Social Protection) และสวัสดิการ (Welfare) ที่เหมาะสมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อประกอบอาชีพและยกระดับรายได้โดย

๒. การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจรวมทั้งกฎหมายกฎระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมเพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน สามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๓. การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

๑. โครงการช่วยเหลือประชากรผู้มีรายได้น้อย เป็นโครงการสร้างแรงจูงใจให้กับคนที่ไม่อยู่ในระบบฐานข้อมูลรายได้ (กล่าวคือระบบฐานข้อมูลภาษี) ให้เข้ามาอยู่ในระบบ เพื่อให้สามารถระบุเป้าหมายผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้การช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการดำเนินงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการบูรณาการฐานข้อมูลกลางภาครัฐซึ่งมอบหมายให้กรมสรรพากรกระทรวงการคลังดำเนินการให้ประชาชนทุกคนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National - Payment Master Plan) โดยบุคคลที่เข้ามาในระบบข้อมูลรายได้ดังกล่าวและมีรายได้น้อยถึงเกณฑ์จะได้รับประโยชน์จากรัฐบาลในรูปแบบต่างๆ อาทิ เงินอุดหนุนสิทธิการเดินทางสาธารณะโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คุปอาหารช่วยให้กลุ่มคนรายได้น้อยสามารถมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ วัตถุประสงค์ที่สำคัญของโครงการฯ คือการมีฐานข้อมูลรายได้ซึ่งช่วยให้สามารถระบุเป้าหมายผู้มีรายได้น้อยเพื่อให้การช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้รัฐต้องจัดทำระบบดังกล่าวให้ง่ายและอำนวยความสะดวกกับประชากรในพื้นที่ห่างไกลและประชากรที่เข้าไม่ถึงเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย

๒. โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ห่างไกลอย่างครอบคลุม

๓. โครงการบริหารจัดการงบประมาณด้านการศึกษาแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยหน่วยงานต้นสังกัดต้องให้อิสระแก่สถานศึกษาในการบริหารจัดการงบประมาณมากขึ้น มุ่งเน้นที่การประเมินผลลัพธ์เป็นสำคัญ ใช้มาตรการทางการเงินเพื่อกระตุ้นคุณภาพการศึกษาและนำผลการประเมินสถานศึกษามาใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิรูประบบความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องลดสัดส่วนการให้งบประมาณด้านอุปทาน อาทิ งบประมาณงบบุคลากรและงบลงทุนซึ่งขึ้นกับการตัดสินใจของภาครัฐและไม่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้เรียน และเพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านอุปสงค์ (Demand-Side Financing) คือเงินอุดหนุนรายหัว ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่เลือกเข้าเรียน พร้อมทั้งจัดสรรเงินอุดหนุนในอัตราที่มากกว่าให้แก่โรงเรียนในเขตพื้นที่ด้อยโอกาสเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น

๔. โครงการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง

๕. โครงการศึกษาการจัดสรรที่ดินทำกินแบบมีเงื่อนไขให้แก่คนยากจนโดยดำเนินการศึกษาวิธีการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับคนยากจนโดยมีเงื่อนไขเพื่อการทำกินและจะต้องไม่สามารถนำไปขายหรือโอนให้แก่รายทุนต่อไป พร้อมทั้งจัดทำแนวทางการดำเนินนโยบายอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติ

๖.แผนรองรับปัจจุบันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีแผนงานรองรับซึ่งครอบคลุมระยะเวลาในแผนพัฒนาฉบับที่๑๑และแผนพัฒนาฉบับที่๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ เศรษฐกิจโลกยังอยู่ในช่วงของการฟื้นตัวจากปัญหาวิกฤตต่างๆ การแข่งขันในตลาดโลกจะรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่างๆ มุ่งเน้นการนำนวัตกรรมมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในขณะที่เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลก ชะลอตัวและข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐาน เศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า ๕ปีต่อจากนี้ไปจึงเป็นช่วงเวลาของการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยให้กลับมาขยายตัวได้สูงขึ้น โดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ตามแผนที่วางไว้ และสร้างบรรยากาศการลงทุนที่จูงใจให้ภาคเอกชนขยายการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเป้าหมายสำคัญ และขณะเดียวกัน๕ปีต่อจากนี้ไปก็จะเป็นช่วงของการปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้าน เพื่อวางพื้นฐานให้สามารถพัฒนาต่อยอดให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี๒๕๗๐ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี โดยการใช้ นวัตกรรมคุณภาพและการปรับปรุงด้านกฎระเบียบและการบริหารจัดการที่ดีเป็นปัจจัยนำในการสร้างความ เข้มแข็งของเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญ กับการบริหารเศรษฐกิจมหภาคให้มีเสถียรภาพเพิ่มประสิทธิภาพภาวะการเงินและดูแลวินัยทางการเงินการคลัง ไปกับการดำเนินยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจรายสาขาทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมและขยายสาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ สำหรับอนาคต การขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจ เจริญเติบโตในช่วงแผน พัฒนาฉบับที่๑๒ การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าให้ เข้มขึ้นมากขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคนและความคิดสร้างสรรค์ ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่ไปกับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิม รวมทั้งการต่อยอดจากการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ นอกจากนี้ก็ให้ความสำคัญ กับการใช้ศักยภาพของทรัพยากรชีวภาพ การส่งเสริมการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่ ว่าอย่างมีประสิทธิภาพการ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และการพัฒนาตามแนวระเบียงเศรษฐกิจการผสมผสานการบริการเข้ากับการค้าและการเตรียมความพร้อมของภาวะบริการให้สามารถรองรับการแข่งขันที่เสรีขึ้นการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขัน ให้กับSMEsรวมทั้งการสร้างสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็นโดยพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงความต้องการ ของผู้บริโภคอย่างรวดเร็วและมาตรฐานสากลของสินค้าและบริการที่สูงขึ้นรวมถึงมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกรวมทั้งการพัฒนาเชิงพื้นที่เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจให้ทั่วในชุมชนและท้องถิ่นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูงและสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ

๑.การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวได้สูงขึ้นโดยไม่สร้างแรงกดดันให้เกิด การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเกิดภาวะเงินเฟ้อและแรงกดดันต่อภาระการคลังที่มากเกินไปควรมีการกระจายกิจกรรม ทางเศรษฐกิจเพื่อสนับสนุนการกระจายผลประโยชน์การพัฒนาโดยมีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๒.การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาวะเกษตรอุตสาหกรรมบริการและการค้าการลงทุนเพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชนในชุมชนอย่างทั่วถึงอันจะนำมาซึ่งความ

เข้มแข็งของทั้งเศรษฐกิจในภาพรวมและเศรษฐกิจฐานรากตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

แผนงานและโครงการสำคัญ

ภาคการคลัง

- ๑.การจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมสิ่งแวดล้อม

ภาคการเงิน

- ๒.การกำหนดภูมิทัศน์และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการเงิน
- ๓.การทบทวนบทบาทและปรับปรุงประสิทธิภาพของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
- ๔.การพัฒนาความรู้และทักษะทางการเงิน

ภาคการเกษตร

- ๕.การลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มโอกาสในการแข่งขันสินค้าเกษตร
- ๖.โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
- ๗.การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม(Zoning)
- ๘.การส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่
- ๙.การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
- ๑๐.ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
- ๑๑.ธนาคารพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์
- ๑๒.การป้องกันการทาประมงผิดกฎหมายขาดการรายงานและไร้การควบคุมและพัฒนา ระบบการทาประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน
- ๑๓.การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์วาระแห่งชาติด้านสหกรณ์และแผนพัฒนา สหกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

ภาคอุตสาหกรรม

- ๑๔.โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๑๕.โครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ
- ๑๖.โครงการขยายสถาบันพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนอะไหล่ยานยนต์
- ๑๗.โครงการพัฒนาระบบเครื่องจักรกลอัตโนมัติในการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
- ๑๘.โครงการไทยแลนด์ฟู้ดวัลเลย์
- ๑๙.โครงการเมืองนวัตกรรมอาหาร

ภาคบริการและการท่องเที่ยว

- ๒๐.แผนงานส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
- ๒๑.แผนงานพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวรองของประเทศ
- ๒๒.แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวรายสาขาอาทิการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมการท่องเที่ยวทางน้ำและทางรถไฟ
- ๒๓.แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยวในเขตพัฒนาการท่องเที่ยว
- ๒๔.แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่มนุษย์สร้างขึ้น
- ๒๕.โครงการศึกษาแนวทางการควบคุมจนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ เป็นไปตามขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ(Carrying Capacity)
- ๒๖.แผนงานพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและยกระดับผู้ประกอบการ

๒๗. แผนงานส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมกีฬาบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์

ภาคการค้าและการลงทุน

๒๘. การสร้างศักยภาพการแข่งขันของสินค้าและบริการของไทย

๒๙. การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ครบวงจร (Entrepreneurship)

๓๐. การส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม

๓๑. ปรับปรุงศูนย์บริการส่งออกแบบเบ็ดเสร็จ

๓๒. การสร้างสภาพแวดล้อมการลงทุนให้เหมาะสม

๓๓. แผนรองรับผลักดันประเด็นการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงเข้ากับนโยบายรัฐบาลแผนการบริหารราชการแผ่นดินแผนแม่บทของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งทิศทางวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นปัญหา และเป็นจุดอ่อนของการรักษาฐานการผลิตและให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีพที่ยั่งยืน ฐานทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ และมีความเสี่ยงในการขาดแคลนในอนาคต เกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น จากการเข้าถึงและการจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจและห่วงโซ่การผลิตภายในประเทศ และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งทวีความเข้มข้น ทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า ขณะที่วาระการพัฒนายั่งยืนของโลกหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนายั่งยืนของโลกในอีก ๑๕ ปี ข้างหน้า (ค.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๓๐) จะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งดำเนินการในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้แก่ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- ๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- ๓.๓ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- ๓.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๓.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- ๓.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

แผนงานและโครงการสำคัญ

- ๔.๑ โครงการส่งเสริมการปลูกป่าไม้เศรษฐกิจมีคาร์บอนยาว
- ๔.๒ แผนงานการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ใน ๕ พื้นที่ลุ่มน้ำน่านำร่อง
- ๔.๓ แผนงานและโครงการตาม Roadmap การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔
- ๔.๔ โครงการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- ๔.๕ โครงการเมืองสีเขียว (Green City)
- ๔.๖ แผนงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ (NAMA Roadmap) และแผนงานด้านการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๔.๗ แผนรองรับแผนแม่บทและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและการเมือง อันเกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคง และเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ได้แก่การขยายอิทธิพล และการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆของโลก ความขัดแย้งด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐ อาชญากรรมข้ามชาติ และการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความเห็นต่างทางความคิด และอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ในระยะ ๕ ปีต่อไป ซึ่งเป็นช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคง ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ ของผู้มีความเห็นต่างทางความคิด และอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

แนวทางการพัฒนา

จากปัจจัยดังกล่าว ได้กำหนดแนวทางการพัฒนา ในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อมและความมั่นคงของประเทศ ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลกในระยะ ๕ ปี ได้แก่

- ๑.การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคม และธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- ๒.การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- ๓.การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ ด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศ เพื่อผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- ๔.การรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของชาติ เหนืออาณาเขตทางทะเล
- ๕.การบริหารจัดการความมั่นคง เพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้อง กับความมั่นคง การพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

- ๑.เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ
- ๒.การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้
- ๓.การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย และภัยคุกคามข้ามชาติ
- ๔.การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคระบาด และสถานการณ์ฉุกเฉินทางสาธารณสุขอื่นๆ
- ๕.การป้องกันภัยและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- ๖.การพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการ ความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- ๗.การพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้งทางบกและทางทะเลของประเทศ
- ๘.แผนรองรับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีแผนงานรองรับซึ่งครอบคลุมระยะเวลาในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ และฉบับที่๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ความอ่อนแอของระบบการบริหารจัดการในภาครัฐ และการขาดธรรมาภิบาลในสังคมไทย เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่สำคัญประการหนึ่งมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเรื่องความอ่อนแอของการบริหารจัดการของภาครัฐ การขาดประสิทธิภาพในการขับเคลื่อน การบริหารจัดการภาครัฐให้บรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ การให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย การบริหารจัดการ และการให้บริการของท้องถิ่น ที่ยังขาดประสิทธิภาพ และความโปร่งใส กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจการใช้งบประมาณยังไม่เพียงพอ ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาค และเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริต ประพฤติมิชอบ ที่ยังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ ในช่วง๕ปีต่อจากนี้ไป เป็นช่วงเวลาสำคัญ ที่ต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง เพื่อให้เป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญ ที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในทุกด้านให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ และวางพื้นฐานเพื่อให้บรรลุตามกรอบเป้าหมายอนาคตในปี ๒๕๗๗ ของการพัฒนาในด้านต่างๆ และระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริม และพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านระบบการบริหารงาน และบุคลากรใน ส่วนการบริหารจัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบ ที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑.ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า สามารถให้บริการประชาชน ในรูปแบบทางเลือกที่หลากหลาย และมีคุณภาพ ข้าราชการมีคุณภาพประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ องค์กรมีสมรรถนะสูง และมีความทันสมัย ราชการบริหารส่วนกลางมีขนาดเล็ก gọn และราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีขนาดที่เหมาะสม กับพื้นที่รับผิดชอบ

๒.ปรับปรุงกระบวนการ งบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตาม ตรวจสอบ การเงิน การคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเวลา เกิดความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ มี กลไกและช่องทางให้ประชาชน และภาคเอกชนเข้าถึงข้อมูล สามารถตรวจสอบกระบวนการดำเนินงาน งบประมาณและการคลังของภาครัฐ ได้อย่างโปร่งใсыิ่งขึ้น

๓.เพิ่มประสิทธิภาพ และยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและ ภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของประชาชน และภาคธุรกิจ

๔.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการ บริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา ลดการพึ่งพิงงบประมาณ ประเพณีเงินอุดหนุนจากรัฐบาล มีความคล่องตัวพึ่งตนเองทางการคลังได้ในระยะยาว และสามารถจัดบริการ สาธารณะขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างมีมาตรฐาน และประสิทธิภาพมากขึ้น

๕.ป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัยโปร่งใส และยุติธรรม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็ง เป็นภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ให้ครอบคลุมภาครัฐ ภาค เอกชน และภาคประชาชน พร้อมทั้งเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อน ค่านิยมต่อต้านการทุจริต

๖.ปฏิรูปกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม ให้มีความทันสมัยเป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับ สากล หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเสมอภาค ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมี ความมั่นใจ ยอมรับและปฏิบัติตามกติกา เอื้อต่อการกิจภาครัฐ การลงทุนและดำเนินธุรกิจ ภาคเอกชนดึงดูดการ ลงทุนจากต่างประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมาย อย่างเคร่งครัด และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการวินิจฉัยคดีมีความถูกต้องรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นธรรม ตามหลัก นิติธรรมและลดปริมาณผู้กระทำความผิดในที่ควบคุม

แผนงานและโครงการสำคัญ

๑.การปรับโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการ บริหารราชการแผ่นดิน

๒.การปฏิรูปการพัฒนาข้าราชการ

๓.การเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพ การบริหารงานแห่งรัฐ

๔.การปรับปรุงกฎหมาย เพื่อวางระบบการบริหารจัดการงบประมาณเชิงพื้นที่

๕.การบูรณาการโครงสร้างพื้นฐานกลาง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Information and Communication Technology/ICT) สำหรับบริการภาครัฐ(Government Shared Infrastructure)

๖.การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการของภาครัฐ

๗.การพัฒนากระบวนการยุติธรรมชุมชนและการให้ความช่วยเหลือประชาชน

๘.การปฏิรูปองค์กรในกระบวนการยุติธรรม

๙.การสร้างกลไก“ยับยั้ง”และ“สร้างความตระหนักรู้”เพื่อป้องกันการทุจริต

๑๐.การพัฒนากระบวนการจัดทนายโยบายสาธารณะรวมถึงกฎหมายกฎระเบียบให้มีคุณภาพและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจและสังคม การกระจายความเจริญ และการพัฒนาเมืองและพื้นที่ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ประสบปัญหาความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพ และการบริหารจัดการ การให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัด ในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ และพัฒนาคุณภาพ การให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาค และในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศ ที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ และการกำกับดูแล ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพ เพื่อไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- ๒.การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง
- ๓.การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- ๔.การพัฒนาด้านพลังงาน
- ๕.การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๖.การพัฒนาระบบน้ำประปา

แผนงานและโครงการสำคัญ

- ๑.แผนงานและโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคมขนส่ง
- ๒.แผนงานและโครงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้า ได้แก่การก่อสร้างศูนย์เปลี่ยนถ่ายรูปแบบการขนส่งสินค้า สถานีขนส่งสินค้า ลานกองเก็บตู้สินค้าในบริเวณพื้นที่ประตูการค้าหลักของประเทศ และตามแนวเส้นทางที่มีศักยภาพในการเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนนสู่ระบบราง และทางน้ำ และการพัฒนาจุดพักรถตามเส้นทางขนส่งหลัก เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการใช้ถนน หน่วยงานดำเนินงานหลัก ได้แก่กรมการขนส่งทางบก ระยะเวลาดำเนินการปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔
- ๓.แผนงานและโครงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
- ๔.แผนงานและโครงการพัฒนาด้านพลังงาน
- ๕.แผนงาน/โครงการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๖.แผนงาน/โครงการพัฒนาสาธารณูปการ ด้านน้ำประปา
- ๗.แผนรองรับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัย

ความได้เปรียบพื้นฐานที่มีอยู่ ทั้งด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศ มากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูง ตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี การลงทุนวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขั้นประยุกต์และใช้ประโยชน์ยังไม่เพียงพอ ที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรม อีกทั้งความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งเชิงเศรษฐกิจ และสังคมไปทั่วโลก โดยประเทศที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจสูง อาทิ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดน ล้วนเป็นต้นแบบสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า หากต้องการเพิ่มศักยภาพของประเทศ จำเป็นต้องปรับตัว เรียนรู้ และมุ่งสู่การวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศ ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในระยะต่อไป การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศ ไทย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับรูปแบบการดำเนินงาน ให้มุ่งเน้นความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุน เพื่อการวิจัยและพัฒนา โดยกำหนดประเด็นวิจัยของชาติ ที่ตอบโจทย์การยกระดับศักยภาพการผลิต เกษตรอุตสาหกรรม และบริการที่เป็นฐานเดิม และการต่อยอดขยายฐานใหม่ ด้วยการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมที่ยกระดับคุณภาพสังคม และการดำรงชีวิตของประชาชน ในสังคมผู้สูงอายุ การส่งเสริมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ และทักษะ สูงการพัฒนาหน่วยงานทดสอบ และรับรองมาตรฐานในระดับสากล การดำเนินมาตรการ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย ระบบแรงจูงใจ และระบบสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวก การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และการรับเทคโนโลยีจากต่างประเทศ รวมทั้งทรัพย์สินทางปัญญา ขึ้นมารองรับ เพื่อให้ประเทศไทยไม่อยู่ในสถานะเป็นเพียงแค่ผู้ซื้อและผู้รับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ แต่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีสำหรับกลุ่มการผลิต และบริการเป้าหมาย ดังนั้นเพื่อให้ประเทศไทยพัฒนาเข้าสู่สังคมนวัตกรรม และเตรียมการก้าวสู่ประเทศรายได้สูงในอนาคต แนวทางการพัฒนาในช่วงระยะเวลา ๕ ปี จะต้องให้ความสำคัญกับการใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยและพัฒนาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์อย่างเข้มข้น ทั้งในภาคธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถานะแวดล้อม หรือปัจจัยพื้นฐานที่เอื้ออำนวย ทั้งการลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนาการพัฒนาศูนย์วิจัยโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการเพื่อช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่เป้าหมายดังกล่าว

แนวทางการพัฒนา

- ๑.เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- ๒.พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur)
- ๓.พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

แผนงานและโครงการสำคัญ

- ๑.แผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ให้มีบทบาทและใช้นวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและบริการ ประกอบด้วยโครงการย่อย อาทิ โครงการร่วมทุนเพื่อสรรหาเทคโนโลยีที่เหมาะสม และนำไปสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดดในการดำเนินธุรกิจ
- ๒.แผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ให้เป็นเจ้าของห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มสูงในตลาดโลกในอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพ(Global Value Chain Controller) อาทิ โครงการส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาในประเทศไทย

๓.โครงการส่งเสริมการจัดทำมาตรฐานนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ไทยเพื่อนำขึ้นบัญชีนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

๔.แผนรองรับโดยผลักดันประเด็นการพัฒนาตามแผนที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ การยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิม ให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และการขยายฐานใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปด้วย เป็นเป้าหมายที่สำคัญซึ่งการตอบสนองต่อเป้าหมายดังกล่าว ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ การดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาค และจังหวัด ในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมือง เป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชน โดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน ช่วยลดแรงกดดันจากกระจุกตัวของพัฒนาอยู่ในกรุงเทพฯ และภาคกลาง ที่เป็นผลจากการพัฒนาที่ผ่านมา และในขณะเดียวกัน ก็เป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และทำให้เกิดผลตอบแทนในเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ที่เป็นโครงข่ายระหว่างเมือง ที่จะเป็นระบบสมบูรณ์ขึ้น เช่นเดียวกับการยกระดับคุณภาพและการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้มีโอกาสเป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้นอกจากนั้นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน เชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ นี้ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาและเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาคการพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต อย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาค และเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการพัฒนา

๑.การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง

๒.การพัฒนาเมือง

๓.การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

แผนงานและโครงการสำคัญ

๑.โครงการพัฒนากลุ่มท่องเที่ยว อารยธรรมล้านนาสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

๒.โครงการส่งเสริมเกษตรปลอดภัยภาคเหนือตอนล่าง

๓.โครงการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เพื่อป้องกันปัญหาหมอกควันในภาคเหนือ

๔.โครงการขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ และพัฒนานวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร ในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

๕.โครงการบริหารจัดการน้ำ แบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๖.โครงการยกระดับกิจกรรมและบริการ ด้านการท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ ภาคกลาง

๗.โครงการปรับปรุงและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง

๘.โครงการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพารา ภาคใต้

๙.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหการกัดเซาะชายฝั่งทะเลภาคใต้แบบมีส่วนร่วม

๑๐.โครงการติดตามตรวจสอบและแก้ไขปัญหการสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียงจังหวัดระยอง

๑๑.โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

๑๒.โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว ตาก สงขลา และหนองคาย

๑๓.แผนรองรับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่๑๒ การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกระดับจะเป็นการผลักดันขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาค ภายใต้กรอบแผนพัฒนาฉบับที่๑๑ โดยที่ในระยะเวลา๕ปีต่อจากนี้ไป จะมุ่งเน้นการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบัน มีความคืบหน้า มีความชัดเจนในระดับปฏิบัติการ และในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือในการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี(Non-tariff barriers : NTBs) ในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกันควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ ที่จะต้องดำเนินการให้คืบหน้า ตามแผนการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งเครือข่ายภายในประเทศ และการต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทย เป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตก และตะวันออก ช่วงเวลา๕ปีต่อจากนี้ไป มุ่งเน้นการต่อยอดจากความสำเร็จเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัด และเมือง ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจรวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ ทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศCLMV (Cambodia Laos Myanmar Vietnam)และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่มอาเซียน รวมถึงหุ้นส่วนการพัฒนาอนุภูมิภาค ทั้งนี้ความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาค จะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ ในการที่จะพัฒนาประเทศไทย ไปเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็ต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือระหว่างประเทศในระดับที่เป็นวงกว้างขึ้น อาทิ กลุ่มความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค Regional Comprehensive Economic Partnership :RCEP)ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปค และกลุ่มประเทศ๗เป็นต้น ที่จะต้องสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อผูกพัน และพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆที่ประเทศไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับความเชื่อมโยงประเทศในภูมิภาคต่างๆ ให้ใกล้ชิดในทุกด้านมากขึ้น และผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทย สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals :SDGs)ข้อกำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(CO₂ emission) มาตรฐานด้านการบิน และมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชนและแรงงานข้ามชาติเป็นต้น ทั้งนี้ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศของไทย ต้องยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรี และเปิดโอกาส โดยดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการประกอบธุรกิจ ขณะที่ประเทศไทยต้องปรับตัวทั้งเชิงรับและเชิงรุก ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต ส่งเสริมบทบาทเชิงรุกของประเทศไทยในการแสวงหาตลาดใหม่ๆส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และ

ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมจากการเรียนรู้ภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ อาทิ การเปลี่ยนแปลงและการปฏิรูป ด้านกฎระเบียบ และการปฏิรูปภาครัฐ และการปฏิรูปภาคบริการ ภายใต้กรอบความร่วมมือเศรษฐกิจเอเปค การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานตามมาตรฐานสากล มาตรฐานและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ด้านการพัฒนาที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทุนมนุษย์ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้การพัฒนาประเทศบรรลุเป้าหมาย การสร้างความเป็นเลิศทางการผลิต ทั้งสินค้าและบริการ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนจากโอกาสที่ เกิดขึ้น จากการดำเนินนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างเข้มข้น ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ การที่ ประเทศไทยจะใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้เป็นกลไกสนับสนุน และขยายโอกาสการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่าง ประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์นั้น ในระยะต่อไป จะต้องดำเนินการให้เกิดความชัดเจนต่อ กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ถึงบทบาทของประเทศไทยจากมุมมองของการพัฒนาอนุภูมิภาคและภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนควรปรับปรุงกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเน้นกลไกที่ สร้างสรรค์และเป็นธรรม ทั้งนี้กลไกดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของคณะทำงาน หรือใช้กลไกเดิมที่มีอยู่แล้วทำงานทั้งใน รูปของคณะกรรมการและองค์กร ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบูรณาการในระดับอนุ ภูมิภาคและภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคได้รับประโยชน์จากความร่วมมืออย่างเป็นธรรม และเป็นการ สนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งนี้การปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ ๓ ประการที่เป็นเงื่อนไขจำเป็นคือ

(๑)การกำหนดมาตรการรองรับผลกระทบในทางลบ จากนโยบายทางการค้าการลงทุนต่อกลุ่มต่างๆใน สังคมอีกด้วย เพื่อป้องกันปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากนโยบายการค้า การลงทุนเสรีและ ความร่วมมือระหว่างประเทศ

(๒)การปรับกลไกภายในประเทศ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและ การค้าการลงทุนระหว่างประเทศอย่างมีบูรณาการ บนพื้นฐานของการสร้างความเข้าใจร่วมกันของหน่วยงาน ไทยถึงเป้าหมาย และการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศ

(๓)การพัฒนาทรัพยากรบุคคลของไทย ให้มีความเป็นสากลมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งทั้งด้านความ สามารถทางภาษา การเสริมสร้างศักยภาพและมีทัศนคติ ที่เปิดกว้างและมองไปในอนาคตสอดคล้องกับเป้าหมาย ความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก โดยประเทศไทยมีบทบาทนำในเวทีนานาชาติตามที่ กำหนดภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุ ภูมิภาค ภายใต้แผนงาน GMS ,ACMECS, IMT-GT, BIMSTECและJDS และภูมิภาคอาเซียน เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ ทั้งนี้จะต้องมีการกำหนด กรอบเวลาร่วมกันให้ชัดเจนในการที่จะมี กฎระเบียบมารองรับ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ จากการเป็นศูนย์กลางความเชื่อมโยงในภูมิภาครวม ทั้งช่วยกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม สู่ภูมิภาคและท้องถิ่น จากการเชื่อมต่อเป็นแนวระเบียงเศรษฐกิจ จากภายนอกสู่พื้นที่การพัฒนาภายในประเทศไทย

๒. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่น ใน ภูมิภาค ทั้งการให้บริการทางการศึกษา บริการด้านการเงิน บริการด้านสุขภาพ บริการด้านโลจิสติกส์ และการ ลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย โดยอาศัยจุดเด่นด้านภูมิศาสตร์ ที่ตั้งของ ประเทศไทยในการเป็นศูนย์กลางของความร่วมมือและการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่า ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านและ ประเทศในภูมิภาคอาเซียน(ไทยบวกหนึ่ง)

๓. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย เพื่อสร้างผลตอบแทนจากเงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีในสาขาการผลิตและบริการ ที่ไทยมีขีดความสามารถโดดเด่น และสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นชาติการค้า ซึ่งเป็นการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกที่จะใช้ประโยชน์จากเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ที่ทำให้อาเซียนกลายเป็นแหล่งผลิตและตลาดเดียวกัน รวมทั้งการใช้ประโยชน์ข้อตกลง RCEP ในอนาคตที่เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกเป็นฐานใหม่ในการลงทุนและการส่งออกของไทย การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไทยมีขีดความสามารถในการผลิตได้ และค้าขาย เป็นการพัฒนาความเป็นสากลของบุคลากรไทย การสร้างนักการค้าอัจฉริยะสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการการค้าในภูมิภาค (Smart Traders) และการส่งเสริมการค้าที่ขับเคลื่อนหรือนำโดยความต้องการในตลาด

๔. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน เพื่อสร้างความไว้วางใจส่งผลให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน โดยการผลักดันการให้ความช่วยเหลือ ทั้งด้านการเงิน เทคนิค และวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้าน และการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยกำหนดรูปแบบความร่วมมือในตลาดเป้าหมายแต่ละประเภท โดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญทางการค้าต่อประเทศไทย และระดับการเจริญเติบโต หรือพัฒนาการทางเศรษฐกิจของตลาดนั้นๆ

๕. การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติทั้งในระดับทวิภาคี พหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพ และประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาคภูมิภาค และในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้า และลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

๖. บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และด้านการต่างประเทศ ให้มีลักษณะเป็นทีมไทยแลนด์ เพื่อให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่างๆ มีลักษณะที่สอดคล้อง และส่งเสริมกันและกัน อันจะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศและให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศ ตลอดจนผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศ ต่อภาคส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดี และศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆ ของประเทศไทย

๗. การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศ ระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ ในเวทีโลกเพื่อรักษาสอดคล้องในปฏิสัมพันธ์ระหว่างไทยและมหาอำนาจต่างๆ ทั้งในระดับโลกและภูมิภาค และประโยชน์อื่นๆ ของประเทศ ทั้งในด้านการค้า ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน โอกาสทางการตลาดของผลิตภัณฑ์ไทย โอกาสในการเข้าถึงตลาดเงิน และตลาดทุน ที่ทันสมัยและเป็นทางเลือกของประเทศการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในกรอบนานาชาติ และการรักษาเสถียรภาพและความมั่นคงของไทยและภูมิภาคโดยรวม

๘. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาค และนานาชาติในการสร้างความมั่นคง ในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ทั้งความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ อาทิ ภัยจากการก่อการร้ายภัยในโลกไซเบอร์ เป็นต้น

แผนงานและโครงการสำคัญ

๑. แผนงานส่งเสริมและสนับสนุน ให้ผู้ประกอบการไทยออกไปลงทุนในต่างประเทศ ทั้งในอนุภูมิภาค ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคทั้งด้านกฎ ระเบียบ ลักษณะของห่วงโซ่มูลค่า กลุ่มสาขาการผลิต และบริการ ที่มี

ความพร้อม การเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการไทย และโอกาสทางธุรกิจในพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ตลอดจนการส่งเสริมสาขาเป้าหมายของไทยในอาเซียน

๒.แผนงานการพัฒนาแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) ดำเนินการให้แล้วเสร็จ สมบูรณ์ตามกำหนดเวลา ให้สามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางความเชื่อมโยงและพื้นที่เศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเชื่อมโยงกับเส้นทางสายไหม ทางบกและทาง ทะเล แห่งศตวรรษที่๒๑ ของจีน และผลักดันโครงการทวาย โดยการสนับสนุนการเปิดให้เกิดการเชื่อมต่อเข้ามา ทางมหาสมุทรอินเดีย ให้สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจกับท่าเรือแหลมฉบังของไทย เพื่อสนับสนุนให้ ไทยเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนที่สำคัญในระดับภูมิภาคโดยเร่งรัดโครงการ

๓.แผนงานIMT-GT

๔.แผนงานโครงการที่สำคัญภายใต้กรอบเอเปค

๑.๓ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน๒(สกลนครนครพนมมุกดาหาร)แผน๔ปี (พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน๒

“สังคมเข้มแข็ง เกษตรกรรมนำการพัฒนา เส้นทางการค้าการท่องเที่ยว สู่ประเทศเพื่อนบ้านและจีน ตอนใต้”

เป้าประสงค์รวม

“สังคมเข้มแข็งเกษตรก้าวหน้าการค้ามั่งคั่งท่องเที่ยวยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๑ เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและพัฒนาอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๒ การพัฒนาและการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๓ การพัฒนาการค้าความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและจีนใต้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่๔ การพัฒนาสังคมให้เข้มแข็งและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์จังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์

“เมื่อนำอยู่ ประตูละครธุรกิจสู่อาเซียนและจีนใต้-ตะวันออก”

เป้าประสงค์รวม

“เมืองแห่งความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสังคมคุณภาพตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครพนม๕ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่๑การพัฒนาการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่๒การและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่๓การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่๔การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่๕การรักษาความมั่นคงชายแดน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์

“เมื่อนำอยู่เศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนใต้ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

- ๑.ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.พัฒนาเครือข่ายระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณสุข ระบบสิ่งแวดล้อมและระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ
- ๓.พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
- ๔.พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา วิทยการจราจร ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณี
- ๕.ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งการส่งเสริมด้านการตลาดแกสินค้าการเกษตร
- ๖.ป้องกันบำบัดแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างมีส่วนร่วม
- ๗.อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนโดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๘.พัฒนาและส่งเสริม/สนับสนุนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าประสงค์

- ๑.ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
- ๒.ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย พื้นฐานอย่างทั่วถึง สะดวกและปลอดภัย
- ๓.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๔.ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกๆด้าน
- ๕.ลดปัญหาผลกระทบและปัญหา และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๖.ประชาชนในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- ๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๔.ยุทธศาสตร์พัฒนาการคมนาคม
- ๕.ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- ๖.ยุทธศาสตร์เมื่อนำอยู่

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ๖ ด้าน

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็กสตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และดอยโอกาส
๒. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษาและนันทนาการ
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระดับ และพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา
๔. ส่งเสริมสนับสนุนคุณธรรมจริยธรรมและสถาบันครอบครัว
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
๘. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๙. การส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
๒. ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานด้านบริการ และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนนครพนม
๓. สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๔. บริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนครพนม กลุ่มจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน
๗. ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
๘. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาและดูแลรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อให้มีน้ำเพื่อการเกษตรและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค
๒. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการและขยายพื้นที่ชลประทาน
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การตลาด การลงทุน การพัฒนาอาชีพสินค้าทางการเกษตรและวิสาหกิจชุมชน
๔. พัฒนาสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตร
๕. ส่งเสริมให้มีการใช้และพัฒนาสินค้าทางการเกษตรในท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมการจัดให้มีตลาดกลางสินค้าการเกษตร และส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคา
๗. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรให้มีคุณภาพ
๘. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยว การตลาด การค้า และการลงทุนในภูมิภาค
๒. พัฒนาจุดผ่อนปรน เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการค้าชายแดนผ่านจุดผ่อนปรน
๓. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคธุรกิจเอกชนขยายการลงทุนไปประเทศเพื่อนบ้าน
๔. ส่งเสริมการขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนภายใต้ประโยชน์ร่วมกันของกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
๕. ส่งเสริมความเข้มแข็งของSMEไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
๖. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพ และผลิตภัณฑ์ชุมชน(OTOP)ให้มีคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. มุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการเพื่อให้บริการประชาชน
๒. พัฒนาระบบรับเรื่องและแก้ไขปัญหาของประชาชน ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน สนับสนุนการบริการประชาชนเคลื่อนที่แบบบูรณาการ
๓. บริหารงานโดยการบูรณาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สอนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. สนับสนุนให้มีการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในจังหวัด หรือเพื่อจัดทำแผนพัฒนากับภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน สอนราชการหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา
๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูล และพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ภาคส่วนต่างๆ เพื่อเขามามีส่วนรวม รวมทั้งเพื่อสนับสนุนในการขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนพัฒนา การพัฒนาประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ และการติดตามประเมินผล

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองนาอู

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนการปรับปรุงและก่อสร้างถนนทางระบายน้ำสะพานและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น พัฒนาระบบการขนส่ง(Logistics)
๒. พัฒนาและปรับปรุงระบบผังเมือง
๓. ส่งเสริมการติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ป้ายบอกทาง ไฟสองทางจราจร ขยายเขตไฟฟ้า ประปาอย่างทั่วถึง
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. สนับสนุนการศึกษาอบรม และฝึกอาชีพ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๖. การป้องกันและรักษาโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อแก่ประชาชน รวมทั้งพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
๗. พัฒนาและส่งเสริมจัดการขยะมูลฝอยน้ำเสียและมลพิษในชุมชน
๘. ส่งเสริมการฟื้นฟูและบำบัดสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๙.ส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและการพำนัก

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์(VISION) การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

“การคมนาคม สังคมแห่งการเรียนรู้ เชิดชูศาสนา พัฒนาสิ่งแวดล้อม พรั่งพร้อม คุณภาพชีวิต เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็ง ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ งานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการ

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภค – สาธารณูปการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. ประชาชนมีการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔. ประชาชนมีมาตรฐานทักษะฝีมือและภาษาเพื่อรองรับอาเซียน

๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้

๗. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและเข้มแข็งขึ้น การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๘. ประชาชนมีจิตสำนึกอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๙. ประเพณีที่ได้รับการสืบสาน

๑๐. วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์

๑๑. ประชาชนในท้องถิ่นเข้าถึงการบริการภาครัฐและประสิทธิภาพในการบริหารองค์การบริหารส่วน

ตำบลแบบบูรณาการ

๑๒. ประชาชน องค์กรเอกชน เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจและตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

๑๓. พัฒนาการบริการประชาชน ให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน

๑๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการเพื่อบริการ

๑๕. การพัฒนาด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียนและสอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการที่ดำเนินการก่อสร้าง และปรับปรุง

๒. ร้อยละครัวเรือนที่ได้มีสาธารณูปโภค – สาธารณูปการอย่างมีและทั่วถึง

๓. ระดับการมีความสุขของประชาชน
๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษา
๕. ร้อยละของประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมกรรมการพัฒนามาตรฐานฝีมือ
๖. จำนวนหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการ
๗. จำนวนสมาชิกที่ได้รับการฝึกอบรม
๘. จำนวนชนิดสินค้าที่ได้รับการสร้างมูลค่าเพิ่มและปริมาณสินค้าที่ได้รับการสร้างมูลค่าเพิ่ม
๙. โรคติดต่อลดลง
๑๐. ร้อยละของประชาชนที่ร่วมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. การรวมกลุ่มเพื่อจัดการขยะมูลฝอย หรือ มีการรวมกลุ่มของ อบท.หรือ หน่วยงานต่าง ๆ ช่วยกัน
กำจัดขยะมูลฝอย
๑๒. การลดขั้นตอนในการปฏิบัติราชการ
๑๓. ร้อยละของประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์กรภาครัฐ
๑๔. จำนวนโครงการที่จัดสรรงบประมาณตามนโยบายของรัฐ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำ ท่อ คสล. ระบบน้ำอุปโภคบริโภค
๒.ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่นการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมคุณภาพชีวิตส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษาวัฒนธรรมฯลฯ
๓.ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	- เสริมสร้างศักยภาพให้สังคมเกิดความสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - มุ่งเน้นการบริการจัดรถรับ – ส่งผู้ป่วย หรือรถกู้ชีพ - มุ่งเน้นการช่วยเหลือประชาชนกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ - ให้การสนับสนุนหน่วยงานอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลควบคุมปัญหาอาเสพติด
๔.ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานตามความถนัด

๕.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการร่วมกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การอนุรักษ์พันธุ์ปลา เป็นต้น
๖.ยุทธศาสตร์ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรม ชุมชนท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย - เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวร่วมกับสถาบันทางศาสนา สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมอื่นๆ ในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม
๗.ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ	- ส่งเสริมการทำงานระบบราชการแนวใหม่ที่มีเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลภายในหลักธรรมาภิบาล - อุดหนุนอปท.อื่นส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐองค์กรประชาชนองค์กรการกุศลองค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย

๒.๖ กลยุทธ์

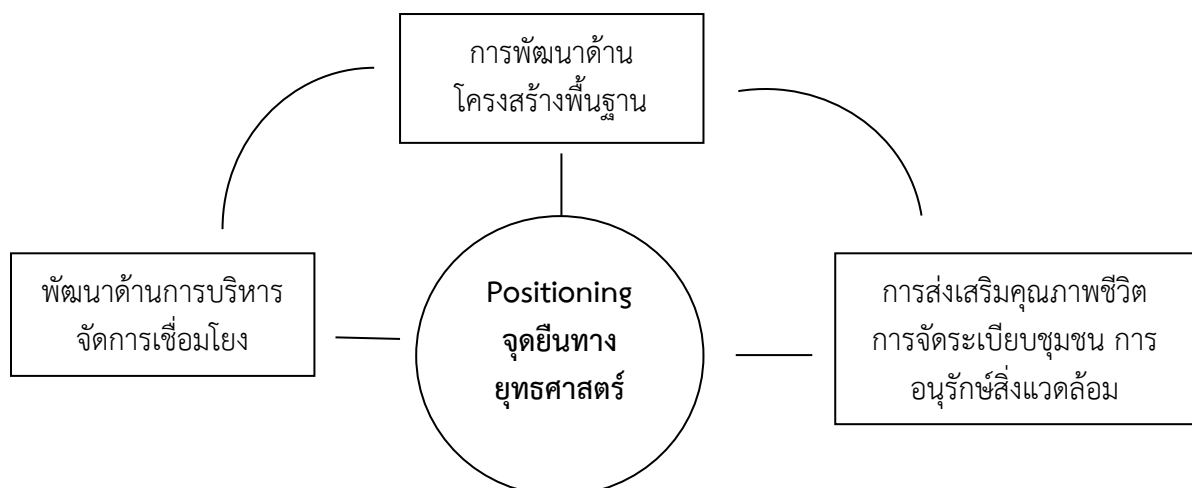
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา
๑. สนับสนุนการปรับปรุงและก่อสร้างถนน ทางระบายน้ำ สะพาน และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistic)
๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม และมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ
๕. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระดับและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา
๖. การป้องกันและรักษาโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อแก่ประชาชน
๗. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมให้ประชาชนมีการเรียนรู้ การแข่งขันเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๑๐. พัฒนาทักษะและส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำมีการประกอบอาชีพ มีรายได้ เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
๑๑. ส่งเสริมการติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ป้ายบอกทาง ไฟส่องทางจราจร ขยายเขตไฟฟ้า ระบายน้ำอย่างทั่วถึง
๑๒. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้ได้มาตรฐาน
๑๔. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าทางการเกษตรให้มีคุณภาพ

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา
๑๕. ฝึกอบรมสมาชิกในชุมชน
๑๖. ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอาชีพ และผลิตภัณฑ์ (OTOP) ให้มีคุณภาพ
๑๗. พัฒนาและส่งเสริมจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสีย และมลพิษในชุมชน
๑๘. ส่งเสริมการฟื้นฟู และบำบัดสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
๑๙. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
๒๐. พัฒนาและฟื้นฟูองค์ความรู้ด้านศาสนา ประเพณี และศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒๑. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
๒๒. บริหารจัดการศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒๓. การพัฒนาการให้บริการประชาชน
๒๔. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการเพื่อให้บริการประชาชน
๒๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ ICT เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและบริการ
๒๖. เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง
๒๗. บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน และเตรียมพร้อม สำหรับอนาคต
๒๘. พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากร ภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
๒๙. พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงาน ตามนโยบายรัฐบาล
๓๐. ส่งเสริมการให้บริการประชาชนด้วยระบบ E - Service

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

พัฒนาการบริหารจัดการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมคุณภาพชีวิต รักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม รักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง มุ่งพัฒนา ๗ ด้านได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ด้านการบริหารจัดการ

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงและสภาพความต้องการของประชาชนโดยแท้จริงสามารถกำหนดจุดแข็งจุดอ่อนโอกาสและอุปสรรคได้ดังนี้

๑. จุดแข็ง (Strength - S)

- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๒ แห่ง โรงเรียนขยายโอกาส ๑ แห่ง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ๑ แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๔ แห่ง สามารถรองรับการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมมือกันในการปกครองและบริหารการพัฒนาพื้นที่
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการอื่นในพื้นที่ใกล้เคียง
- มีเส้นทางการคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่ติดต่อกับเขตตำบล
- มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้
- มีกลุ่มต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนในชุมชน
- มีแหล่งน้ำสาธารณะ

๒. จุดอ่อน (Weakness - W)

- เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนของประชาชนปลูกสร้างอยู่อย่างหนาแน่น
- ขาดระบบการวางผังที่ได้มาตรฐาน
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด
- ปัญหาน้ำเสีย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ประชาชนยังมีค่านิยมที่ใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตการเกษตร
- แหล่งน้ำสาธารณะยังไม่ได้มีการพัฒนาเท่าที่ควร
- การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
- การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาไม่ครอบคลุมทุกด้าน

๓. โอกาส(Opportunity-O)

- รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากรงบประมาณการตัดสินใจในการพัฒนาด้วยตนเองการโอนโครงการ/งานของส่วนราชการอื่นมาให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการแทน
- การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่นจะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้นและผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น
- องค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัวและเกิดพัฒนาในทุกด้าน
- องค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถพัฒนาการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นได้เกินกว่าประมาณการ

๔. อุปสรรค(Threat-T)

- มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ค่านิยมเยวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้มฟุ่มเฟือยให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย
- เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็วนำไปสู่ปัญหาทางสังคมเนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น
- ภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ภัยหนาว น้ำท่วม
- ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจากอบต.เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้อปท.

๓.๒.๒) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่ออบต.

AEC หรือ Asean Economics Community คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน๑๐ประเทศ โดยมี ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา บรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกันจะมีรูปแบบคล้ายๆกลุ่มEuro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆกับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า-ส่งออก ของชาติในอาเซียนก็จะเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า(เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดยAEC Blueprint(แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้AECเป็นไปคือ

- ๑.การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- ๒.การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- ๓.การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- ๔.การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้จำนวน ๗ ยุทธศาสตร์ดังนี้ จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคหรือการเข้าสู่AECที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงในยุทธศาสตร์ต่างๆดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ในยุทธศาสตร์นี้องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงได้พัฒนาไปในแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบโลกซึ่งมีแนวทางในการพัฒนาไว้หลายเรื่องเช่น การปรับปรุงและก่อสร้างถนน ทางระบายน้ำ สะพานและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น พัฒนาระบบการขนส่ง(Logistic)ผังเมืองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ในยุทธศาสตร์นี้องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงได้พัฒนาไปในแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของระบบโลกซึ่งมีแนวทางในการพัฒนาไว้หลายเรื่องเช่นในเรื่องส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพงได้ให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกันดังนั้นอาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมายอีกทั้งอาจเกิดปัญหาอาชญากรรมยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง ต้องเร่งบูรณาการร่วมกับชุมชนที่มีการทำงานด้านการจักสาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสู่การเป็นสินค้า OTOP

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง ให้ความสำคัญการอนุรักษ์และพัฒนา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสมและยั่งยืน โดยการรณรงค์สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการร่วมกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

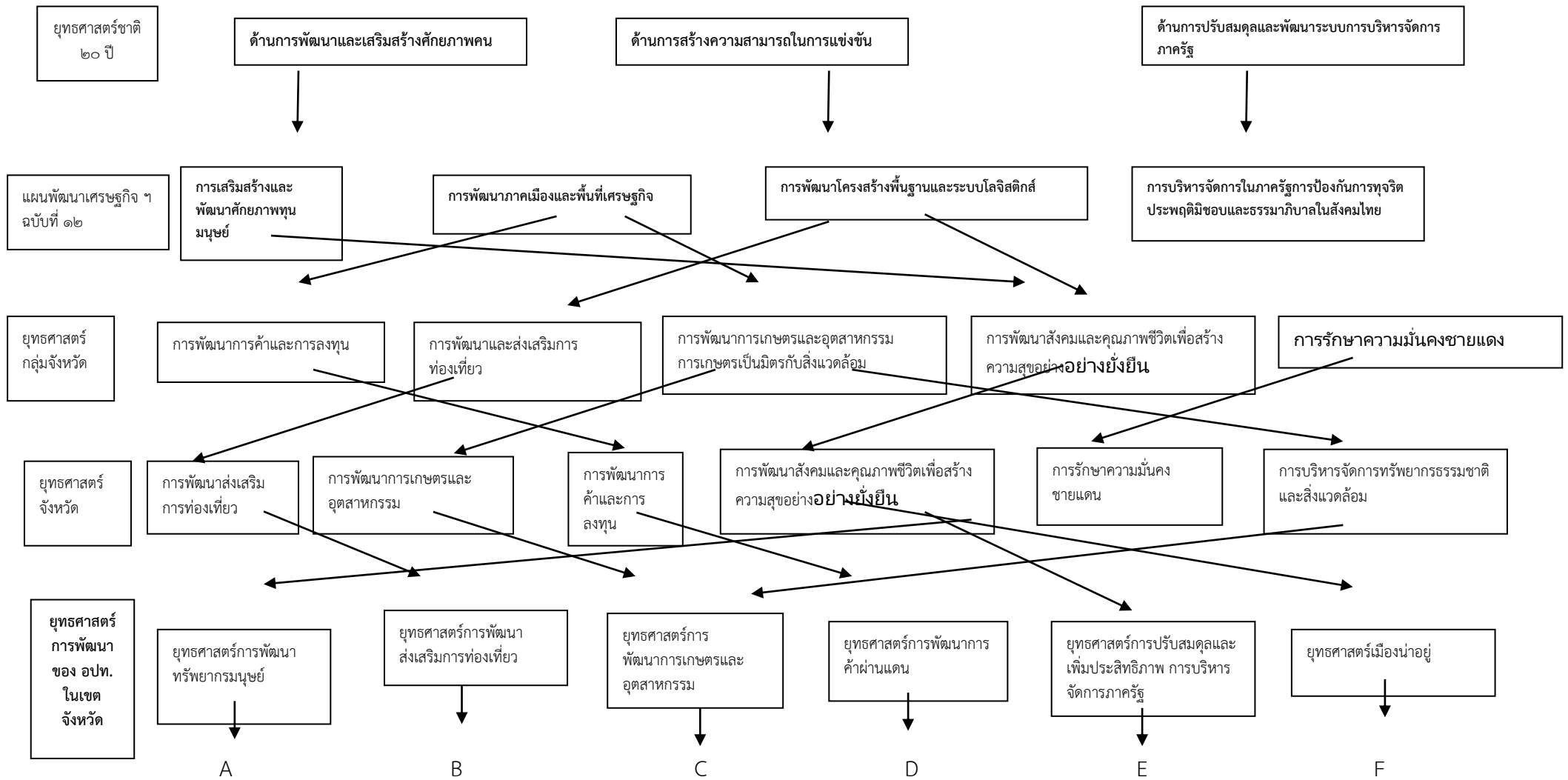
ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน(ASEANSOCIO-CULTURALCOMMUNITY) มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทร์ ที่สำคัญคือการพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่นมุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้าม ตามธรรมเนียมบรูไนไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

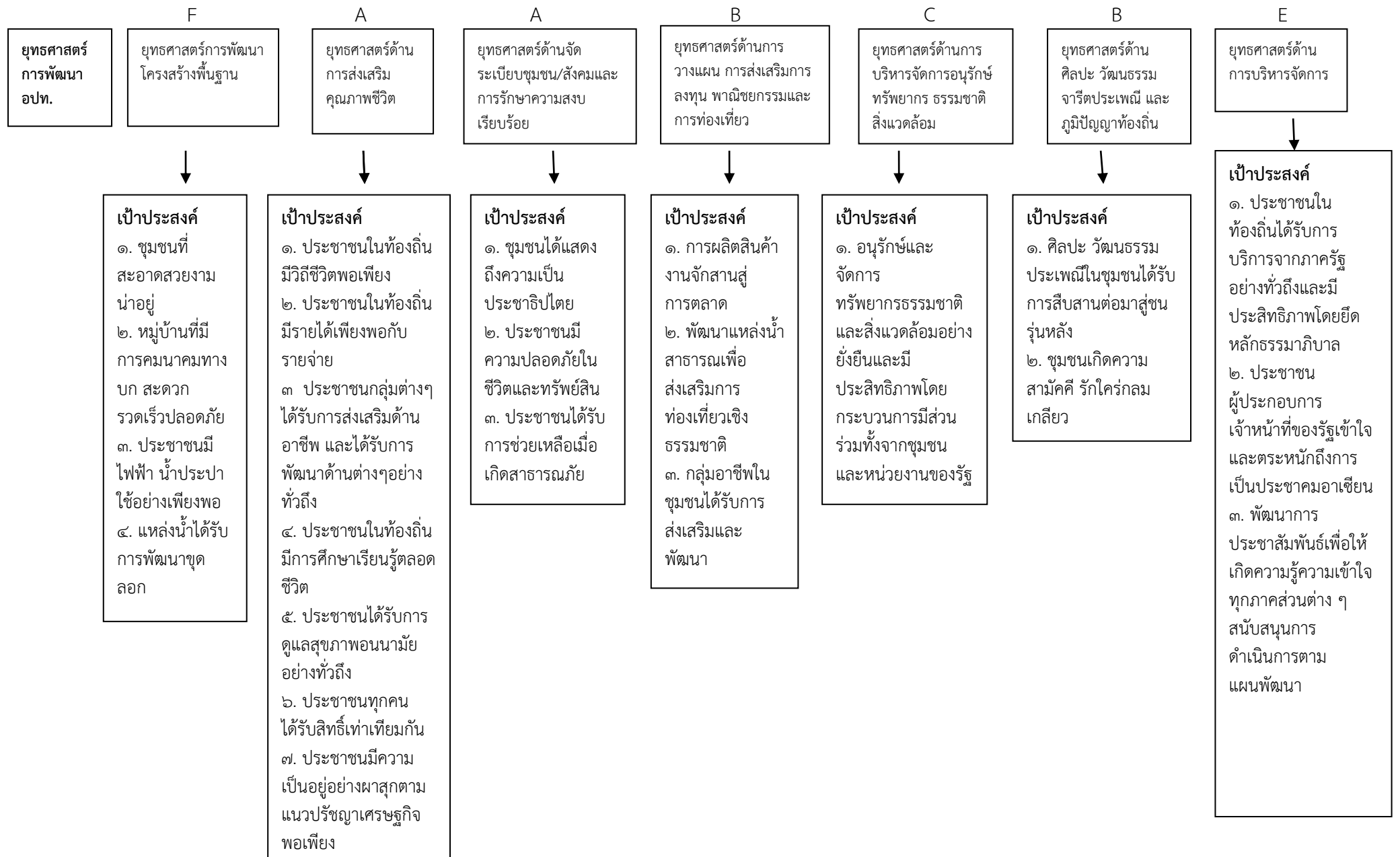
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการ

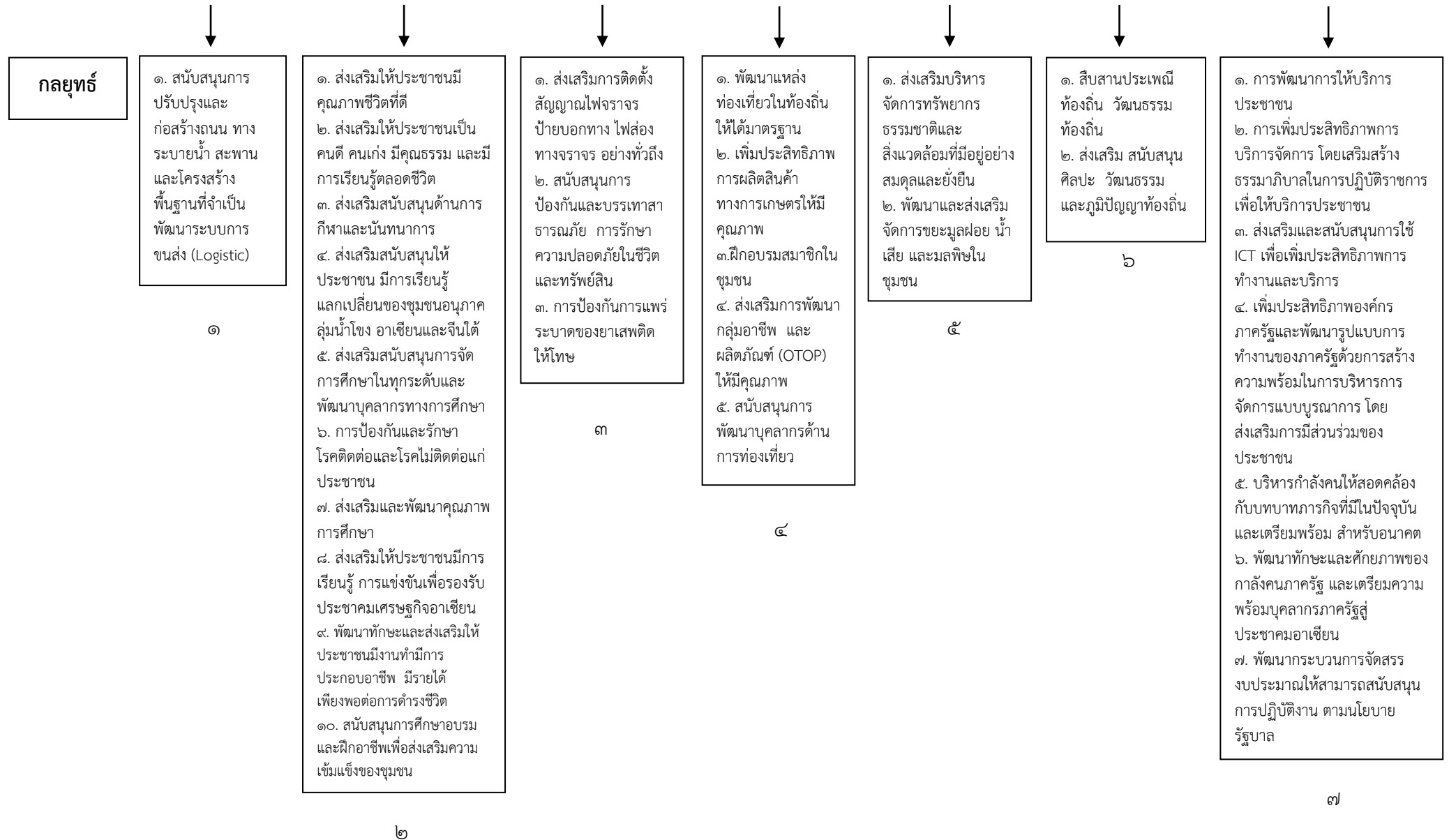
การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการ
ในด้านการอนุญาต อนุมัติต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติ
กรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐเช่นการเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำต้อง
พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

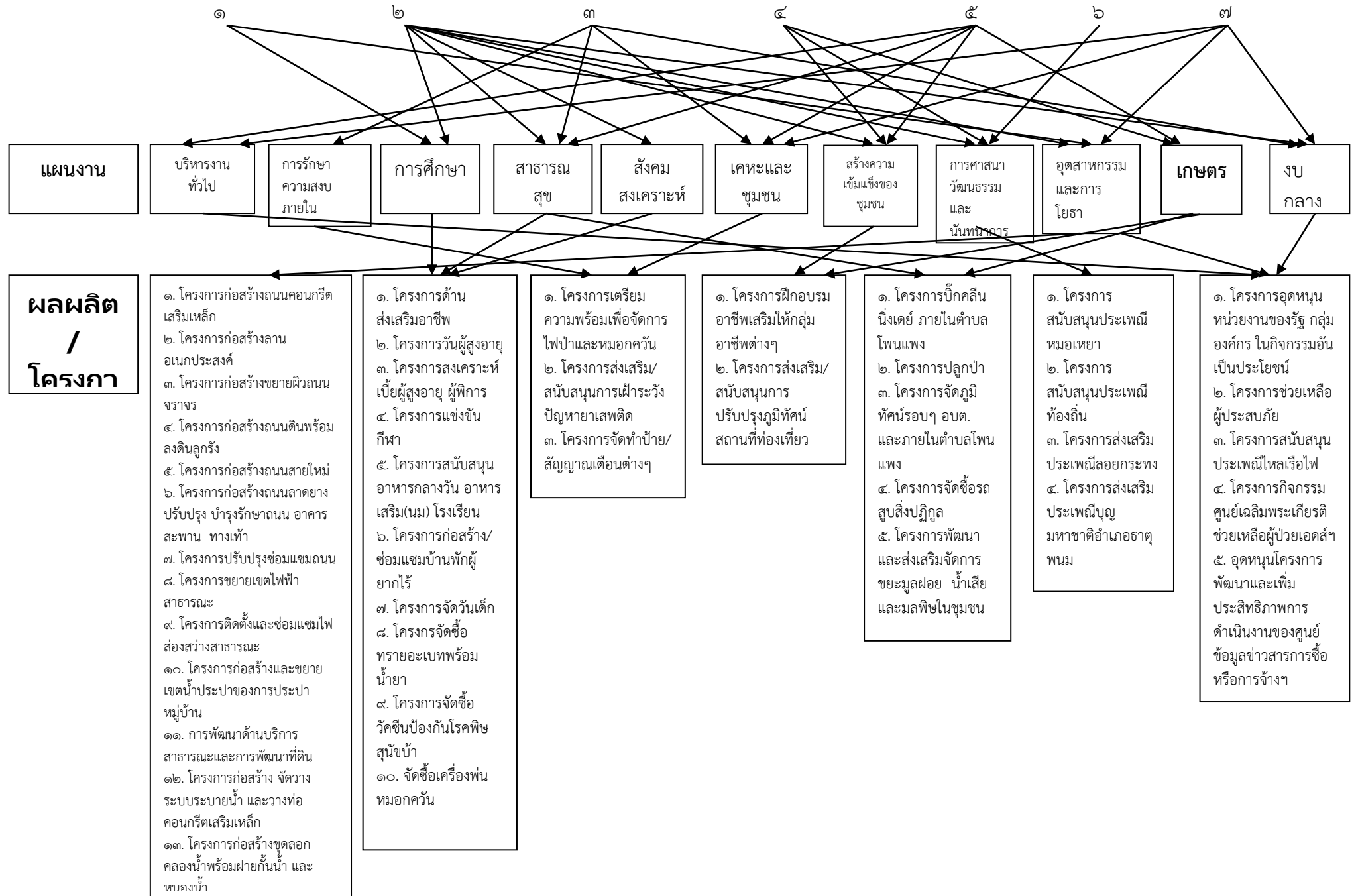
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

แบบ ยท.๐๑

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ (strategic map)

